

[K. B. Andersen.]

at forlade partiet. Det var for øvrigt netop ved den lejlighed, han skrev den artikel, der jo meget apropos hed „Før samlingens afslutning“, hvor han bl. a. skrev — jeg beder om tilladelse til et kort citat —:

„Og kan nogen være i tvivl om, at vi, med den anskuelsesfordeling, som råder blandt vælgerne, skal have socialdemokratisk ledelse i landet. Jeg er det i hvert fald ikke.“

Jeg er det heller ikke. Jeg håber, heller ikke vælgerne er det.

(Kort bemærkning):

Erik Eriksen: Ja, alt skal jo have en ende, og jeg har kun en ganske enkelt bemærkning. Det er denne, at jeg stadig væk ikke har fået svar fra den radikale ordfører.

Jeg tillægger spørgsmålet om de radikales stilling til regeringsdannelsen en væsentlig betydning, og derfor er det, jeg har spurgt nu gentagne gange, om det radikale parti efter sit landsmøde i Odense efter udtalelsen dér og den tale, som partiets ledere har holdt, om det er en forudsætning for, at de radikale går ind i en regering efter den 22. september, at de allerede da får deres syn på NATO godkendt af en samlet regering, eller om det kan vente. Skal det være allerede nu? Hvad er meningen med denne resolution? Hvad er meningen med denne tale? Vi må da have krav på at få at vide, hvad det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Jeg noterer med tilfredshed, at jeg var rund og ikke ond, så har jeg altså ikke været skarp og spids denne gang, og det er i hvert fald tilfredsstillende for mig. Det ærede medlem har måske nok været skarp og spids, men han har ikke ramt i plet, og det er det vigtigste, hvis man vil bruge en stilet.

Vi ved skam, hvad vi vil, og jeg troede også, at jeg i min tale havde trukket det op, men jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at 1948 og 1964 lader sig ikke sådan sammenligne. For det første var de parlamentariske forhold anderledes dengang, og for det andet er der altså gået 16 år, og vi har brug for et skifte i dansk politik, og det er det, vi skal have den 22. september.

Til den højtærede finansminister vil jeg sige om folkepensionen, at jeg mener, det havde været rigtigt, om vi nu havde vedtaget en forhøjelse af folkepensionsbidraget; så vi var sikre på dækning af de højere folkepensionsudgifter.

Jeg mener også, at hvis man førte en politik på den måde, at man, når man vedtog udgiftslove, sikrede sig dækning, kunne man i nogen grad undgå at føre den stramme finanspolitik, den højtærede finansminister står som eksponent for.

Jeg vil mene, at den stramme finanspolitik er nødvendiggjort, dels fordi man har gennemført en offentlig lånepolitik, vi aldrig før har set her i landet, hvorved man har indført købekraft udefra og derfor, som jeg sagde før, må beslaglægge dansk købekraft i stedet for, dels fordi man ikke har villet føre den skattepolitik, vi har anbefalet, hvorved man lagde mere skat på forbrug og mindre skat på indtægt og arbejde. Vi kunne ad den vej fremme produktionen, prøve at hæmme forbruget og således fremme kapitaldannelsen. Af disse grunde har det været nødvendigt for den højtærede finansminister at komme med en tvangsopsparing, der overfører privat opsparing til statsopsparing. Havde man ført en anden skattepolitik og økonomisk politik, havde det været overflødigt i denne konjunktursituation.

Min kritik af kildeskatten synes jeg er central. Det centrale er, som jeg sagde, at der er lønmodtagere, og der er grupper af befolkningen, der ønsker at få lejlighed til at betale skat af den løbende indkomst, og der er grupper af befolkningen, der ikke ønsker det. Derfor havde det da været en løsning, om de mennesker, der har haft en indtægtsstigning, fik ret til at forudbetale skat og til at fradrage en sådan frivillig forudbetalt skat på den første selvangivelse. Ad den vej havde man klaret en individuel løsning og en frivillig løsning i overensstemmelse med den økonomiske frihed, vi vil have.

Til den højtærede statsminister vil jeg gerne sige, at jeg har svært ved at se, at vi har fordoblet boligbyggeriet i hvert fald i de fem år . . . (Statsministeren [J. O. Krag]: Jeg sagde da ikke boligbyggeriet!) . . . Jeg ved godt, at den højtærede statsminister har sagt byggeriet som helhed . . . derfor siger jeg, at boligbyggeriet er ikke fordoblet.